

Меблі в інтер'єрі готельного господарства

Історія дизайну меблів та сучасні підходи до меблювання номерів і приміщень громадського призначення у готелі

Епоха Відродження: ліжко як архітектурна споруда

В епоху Відродження в інтер'єрі житла головне місце займало ліжко. В аристократичних колах був поширений звичай приймати гостей, лежачи в ліжку, тому вимоги до нього висували дуже високі. Ліжко проектували як архітектурну споруду, оформлювали колонами, балдахіном, а головний щит (спинку) – гарно оздобленим різьбленням

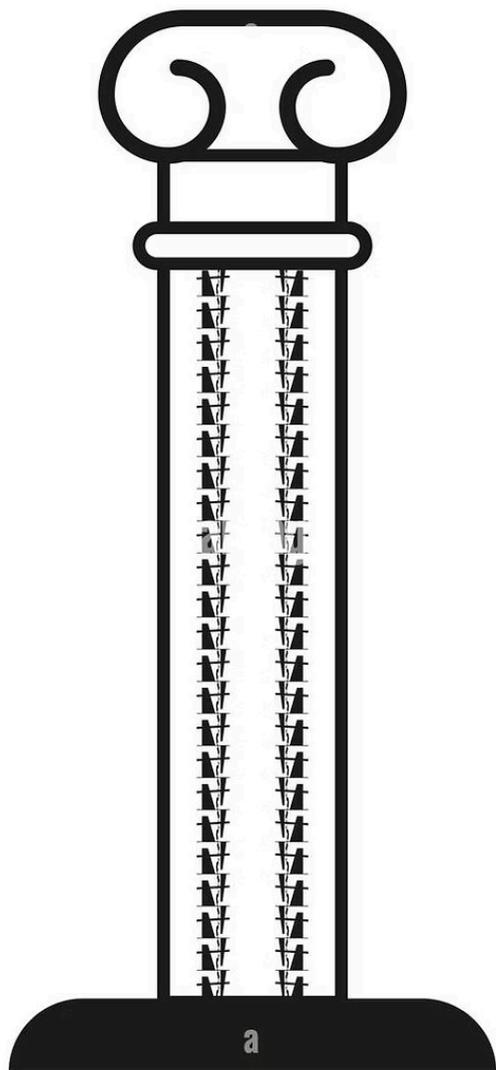
.Доволі поширеними в цей період були столи, опорні частини яких виконували у вигляді колон, балясин і аркад

Голландські та фламандські меблі XVI століття

У Голландії та Фламандрії ренесансні меблі другої половини XVI ст. розвиваються, здебільшого, під впливом зразкових проектів архітектора Вредемана де Вріса, який у своїх поміркованих формах орієнтувався на італійську школу. Проте голландські та фламандські меблі набагато простіші та вигідніші.

Найпопулярнішими елементами оздоблення цих меблів були профільовані карнизи, членовані фільонки, мотиви арок, балясини, ажурне різьблення, медальйони, канелюровані пілястри.

Архітектурні елементи у меблях

Канелюри

Канелюри (фр. Kannelures) в архітектурі – вертикальні жолобки на колоні або пілястри.

Пілястра

Пілястра, пілястр (італ. Pilastro від лат. Pila – стовп) – плоский вертикальний виступ прямокутного перетину на поверхні стіни або стовпа. Пілястр має ті самі стіни (стовбур, накопичувач, база) і пропорції, що й колона, слугує для розчленування стіни.

Техніка дерев'яної мозаїки

Доволі поширеною була техніка дерев'яної мозаїки. Композиції у вигляді шахового та інших екзотичних порід, що привозили з-за кордону. Пізніше з'являються багаті за рисунками інтарсія і маркетрі, а за ними й нові мотиви оздоблення: квіти у вазі, .птахи, метелики тощо

Широко застосовували стільці з оббитими шкірою сидіннями, ліжка з балдахінами, масивні столи з товстими кришками і точеними ніжками, що їх скріплювали внизу, великі шафи з багатьма дверцятами, рамкової фільончастої конструкції з .пілястрами

Меблеві предмети минулого

Трапляються й інші меблеві предмети з минулого, такі, як поставець, буфет, оформлені внизу двома дверцятами і шухлядами, а вгорі – колонками, нішею, карнизами (прототип майбутніх англійських буфетів). Стільці та крісла часто мають виті точені ніжки. Загалом форма меблів для сидіння проста і зручна.

Сидіння і спинки, в основному, обтягнуті шкірою, яку прибивали цвяхами з великими головками.

Стиль бароко: динамічність і розкіш

Основні елементи стилів бароко і ренесансу беруть початок з античності, а основною відмінністю бароко є підвищена динамічність форм і неспокійний ритм ліній. В епоху бароко облицювання і мозаїчний декор увійшли в широку практику .меблярів

Архітектурні форми у меблях застосовують без особливої строгості та послідовності. В окремих випадках – у голландських та північно-німецьких меблях – зберігається архітектурний принцип членування об'ємів корпусних меблів, але з типовими формами і пропорціями бароко. Замість дуба меблі часто виготовляли з .горіха, який краще піддається різьбленню і поліруванню

Нові прийоми оздоблення

Завдяки появі різноманітних прийомів облицювання, використанню різних порід деревини й інших матеріалів стали ширше застосовувати інтарсію. Популярність дістали накладні елементи, покриті позолоченою бронзою

У каркасних меблях (стілці, крісла, дивани тощо) теж поступово переходили від прямолінійних обрисів до вигнутих ліній. Меблі стають більш легкими й домашньому затишними. Новинкою стилю стала гнута ніжка, яка на ціле століття увійде у практику європейських меблярів

Гарнітури та комплекти меблів

Поняття «гарнітури» і «комплекти», що з'явилися в епоху бароко, збереглися до наших днів. Це гармонійно поєднані предмети, призначені для однієї кімнати .(спальний гарнітур, столовий, кабінетний тощо), що й наразі є основою інтер'єру

Надзвичайно розкішно оздоблювали спальні, особливо ліжко, яке поступово дістало форми шатра, прикрашеного пишними занавісками і драпіровкою. Крісла з прямими обрисами спинки оббивали гобеленом, а стільці часто покривали .позолотою

Стиль Буля: величність і строгість

Меблеві вироби у так званому стилі «Буля» зберігають у багатьох музеях світу. Вони фанеровані чорним деревом, оздоблені бронзовими накладками і маркетрі, пластинками черепахи, оловом, позолоченою міддю, кістками тощо. За формою вони важкуваті, мають прямолінійні контури, прямокутні ніжки донизу звужуються.

Основою орнаменту є великі симетричні мотиви стилізованої лози. Меблі вражають своєю строгістю і величністю. Зокрема, це шафи, комоди, декоративні столики, підставки та футляри для годинників.

Стиль регентства: перехід до рококо

У дизайнерському мистецтві перехід від стилю до стилю відбувався не стрибкоподібно, а плавно. Стиль регентства займає проміжне положення між бароко і рококо. Він не має якихось яскравих, притаманних йому рис. Значну частину виробів цього періоду майже однаково можна віднести як до стилю, що зароджується, так і до того, що зникає. Зміна у стилі вплинула, насамперед, на декоративне оздоблення виробів. Форми меблів стали вишуканішими, композиція – більш динамічною.

Захоплення китайським фарфором, лаками, меблями стимулювало розвиток європейського прикладного мистецтва. У меблевому виробництві починають використовувати екзотичні породи дерева. Доволі ефектний вигляд мають вироби, облицьовані чорною шпоною, поліровані та оздоблені бронзовими накладками. Вершиною стилю регентства вважають обшивку деревом стін і поверхонь шаф. У меблях епохи регентства чорне дерево поступово витісняють горіх і рожеве дерево, з'являються перші вироби з макогоні – червоного дерева.

Класицизм: простота і витонченість

Класицизм приніс із собою простоту й витонченість деталей, ясність і гармонійність, спокійну рівновагу частин. Основними особливостями меблів є товсті прямолінійні форми, плавні згини, гладкі поверхні, обмежений набір елементів декору, звужені донизу, рідше – дещо вигнуті тесані або точені ніжки, гладкі колони, фронтонове вираження шаф і бокових щитів, ліжок, різні елементи обрамлення. У класичних меблях ніжки трактують як несучі елементи, звужені донизу, круглого або прямокутного перерізу.

Ожили традиції античного світу. Дерев'яні частини меблів для сидіння прикрашали різьбленням низького рельєфу, позолотою чи білим лаком. Найчастіше використовують червоне дерево, яким облицьовують різні предмети. Фільонки червоного дерева стракують наборами різноманітних цінних і навіть екзотичних порід. Часто трапляється оброблення кольоровими лаками у поєднанні з позолотою. Стільці іноді повністю позолочують. Пізніше до декору, особливо жіночих меблів, вводять розписні фарфорові накладки.

Сучасні меблі: екологічність і комфорт

Сьогодні в меблях послідовно розвивають стилістику 60-х років, але лінії і деталі стають вишуканішими, технічне опрацювання виробів – дедалі більш витончене, матеріали – зручні, легкі, екологічно чисті.

Добротні меблі наразі виготовляють із дерева. Усі каркаси скандинавських шкіряних і тканинних диванів, крісел зібрані з дерева і фанери з використанням спеціального просочення, а натуральна шкіра приємна на дотик і тішить різноманітністю кольорових відтінків. Із масиву роблять не лише каркаси, а й декоративні деталі, що виступають. Іноді дерево інкрустують натуральним перламутром, коренем горіха.

Плетені меблі: повернення популярності

Нині, на черговому витку історії, величезну популярність знову завоювали плетені меблі. Різноманітні їх види можна побачити як на веранді дачного будинку, у вітальні великої квартири, на терасі ресторану, так і у вестибюлі готелю.

Лоза, ліани, очерет і соломка, що були доступною підручною сировиною для виготовлення меблів, увійшли в моду на початку ХХ ст. Їх високо цінували, а вироби з них були обов'язковим атрибутом замських будинків і світських салонів.

Історія плетених меблів

Родоначальником плетених меблів стала скриня, що з'явилася у ремісничих кварталах Стародавнього Риму. «Плетінка» була більш доступною і дешевшою за дерев'яні меблі, тому плетені вироби (в основному з очерету) в Римі вважали плебейськими меблями. Але незабаром і патриції гідно оцінили м'яку і міцну плетінку й почали покривати нею сидіння на лавах і диванах. Це було дуже зручно, і нікого вже не дивувало, що різьблена лава з рожевого дерева покрита плетеним полотном.

У Європі довговічність, оригінальність і красу плетених меблів першими оцінили англійці. Меблі з ротанга здатні витримувати великі навантаження, високу вологість повітря й навіть різкі перепади температур. Слідом за англійцями вся Європа захопилася цими легкими і міцними меблями. Мода на плетені меблі, як і всяка мода, то набирала сили, то вщухала, але вже ніколи не зникала назавсім із європейських інтер'єрів.

Різноманітність плетених виробів

Серед таких виробів особливо популярні спальні, дивани і крісла, етажерки і ширми, журнальні столики

Сучасні дизайнери продовжують створювати меблі, в яких перехресні смужки плетіння створюють особливий ритм і динаміку

Меблювання номерів: функціональність і комфорт

Меблювання номерів має основне завдання: створити якнайбільше зручностей за мінімальної площі. Воно залежить від площі номера й комфортності готелю. Житлова площа однокімнатного одномісного номера становить 9–12 м², однокімнатного двомісного – 12–25 м² залежно від категорії готелю.

Функціональний комфорт, в основному, забезпечують оптимальним набором меблів та обладнання. Меблі є активним компонентом формування інтер'єрів багатьох приміщень готелю.

Специфіка готельного господарства, багатофункціональність приміщень, що розміщені в одній будівлі, зумовлюють диференціацію меблів за призначенням: побутові (для відпочинку, сну, роботи за столом, приймання їжі, зберігання одягу), конторські (офісні), ресторанны та спеціальні (обладнання бару, перукарні, місць чергових тощо).

Розміщення меблів у номерах

Конструкція меблів

Сучасні меблі за конструкцією розподіляють на стаціонарні, комбіновані багатофункціональні (коли один предмет виконує дві і більше функцій) й такі, що трансформуються (в тому числі секційні).

Способи розміщення

Залежно від форми житлової кімнати меблі розміщують у різні способи: однобічне розміщення – у житловій кімнаті, що має форму подовженого прямокутника, або із частковим винесенням меблів на торцевий бік; дво- або трибічне – для приміщень квадратної форми.

Норми проходів

Розміщуючи меблі, зважають на норми розривів і проходів між меблями. Мінімальна ширина проходу для однієї людини – 60 см, для двох – 110 см; мінімальна відстань від стіни до пристінних меблів – 5 см, максимальна – 55 см.

Склад меблів для номерного фонду готелів та їх розміри достатньо різноманітні й залежать від розмірів номера і вимог стандартів, який містить необхідний перелік предметів, що входять до комплектності номера залежно від категорії.

Типи номерів та їх меблювання

Найбільшу складність становить меблювання однокімнатного номера, адже тут потрібно поєднати меблі для сну, роботи, відпочинку і зберігання речей. В усіх сучасних номерах функції зберігання речей частково виносять у передпокій.

Меблювання 3–4-місних однокімнатних номерів ускладнює функціональне зонування. Для максимального розкриття внутрішнього простору житлових кімнат рекомендується використовувати двоярусні ліжка, особливо в готелях для молоді.

Двокімнатні номери складаються зі спальні і вітальні, що відокремлюються перегородками, які складаються і розсуваються, відкритими або зашкльованими дверними прорізами. Раціонального меблювання спальні досягають острівним розміщенням ліжок, пристінної шафи. У вітальні розміщення меблів для відпочинку має забезпечувати зручність користування телевізором, а меблі для роботи можуть включати навісний підвіконний робочий стіл, що одночасно є підставкою для телевізора.

Багатокімнатні номери та апартаменти

Житлова частина трикімнатних номерів складається зі спальні, вітальні і кабінету. Меблювання такого номера вирішують так само, як двокімнатного. Але тут зону роботи виносять в кабінет, його доповнюють ще книжковою шафою або полицями і зоною відпочинку. У вітальні розміщують обідній стіл зі стільцями. При спальні може бути гардеробна, а в передпокої – підставка для багажу. Трикімнатні номери можуть розміщуватися на двох рівнях: на першому – вітальня, передпокій, санвузол, кухня-ніша, на другому – спальня, кабінет, санвузол. Іноді кабінет розташовують на першому рівні.

Номери апартаменти, що мають до восьми кімнат, бувають різні. Їх можуть компонувати з декількох номерів, що з'єднуються між собою дверима і називаються «комплексами». Такі номери можуть обладнувати для проведення нарад, зборів. Для цього між номерами встановлюють розсувні перегородки і використовують меблі, що трансформуються (зокрема ліжко-шафа).

Передпокої у номерах усіх типів, в основному, невеликі за площею (завширшки не менше ніж 105 см). Їх обладнують вбудованою (пристінною) шафою, вішалом і дзеркалом. У багатокімнатних номерах передпокій відокремлюється від житлової кімнати дверима, в однокімнатних – простим прорізом. У передпокої, де немає вбудованої шафи, встановлюють вішало з полицею для капелюхів і підставкою для взуття, прикріплюють дзеркало, виділяють місце для платтяної щітки.

Меблі в готелях категорії три, чотири, п'ять зірок зазвичай обробляють фанерованим деревом дорогих твердих порід, застосовують міцні покриття, полірування і лакування; для готелів категорії одна та дві зірки – фарбування і лакування. У готелях категорії чотири і п'ять зірок велику увагу приділяють естетичному комфорту.